

Пѣсень ми е, пѣя си я.

(Пће се на хоро).

179.

Бързо

Левентъ Тодоръ кула гради,
Малка мома отъ тамъ мина,
Отъ тамъ мина и си запѣ,
Обърна се левентъ Тодоръ
Да си види малка мома,
Па си падна отъ кулата,
Та си преби двата крака,
Двата крака до колѣна,
Дветѣ рѣце до рамена.
Па отишли да се сждятъ.
Сждъ се падна на момата:
Лудъ гидия защо стои,
Защо стои та ме гледа?
Дума ми е, думамъ си я,
Пѣсенъ ми е, пѣя си я.